

El relat constitucionalista europeu

written by Miquel Manubens | 14 de novembre de 2017

Tenim una república a l'UVI de nounats i és imperiós avaluar la situació per tal de veure com podrem salvar el nounat. Alguns creuen que les "estructures d'estat" no estaven preparades. Bé, a mi em consta que les d'Hisenda i Seguretat Social, Artur Mas i Mas-Collell les van deixar ben encaminades, no sé què han fet després. En altres àrees, com Cultura i Agricultura no calia preparar res perquè ja teníem competències plenes.

Per altra part, hi havia altres estructures que ja es veia notòriament que no estaven preparades, com el cas dels mossos i els mitjans de comunicació, on sabem tots que estan fortament infiltrats des de l'època del tripartit, i no veiem que s'hi posés cap remei. Potser no les havien preparat perquè ERC confiava que el PDeCAT s'arronsés i no arribés fins al final, o sigui, planerament, ERC confiava en Santi Vila.

De tota manera em va sobtar que Jordi Sánchez afirmés el dia abans de l'1-0 que "si voten 1.000.000 de persones, ja serà molt", com si tant Govern com "associacions" sobrevaloressin la potència *piolina* o menystinguessin la defensa popular de les urnes.

I és clar, si el poble no hagués defensat l'1-0, la resultant hagués estat que el 9-N hauria estat molt millor, fet que hauria deixat en orsai els partits que sempre han menystingut el 9-N.

Paral·lelament a això, hi ha alguns temes que potser hem treballat bastant malament, especialment la comunicació amb els medis europeus, on els seus delegats simplement copien la versió dels diaris de Madrid, possiblement untats pel *Gobierno*, de la mateixa manera que a Astúries van untar a

Juncker, Tajani i Tusk amb abundant fabada. Potser en aquest aspecte ens ha mancat ser una mica més borgians, i hauríem d'haver omplert el rebost del Sr. Juncker amb bons alcohols catalans o com aconsella internament el PP en alguns casos "con un volquete de putas".

Hem explicat a Europa que volem ser independents i fer un nou estat d'acord amb la Carta de l'ONU, quan tots sabem que aquesta Carta l'han oblidada en molts casos últimament, i en canvi la batalla mediàtica del "constitucionalisme", el *Gobierno* ens la té guanyada a Europa, i per tant, encara que sigui amb pàgines senceres de publicitat als mateixos diaris europeus que malparlen de nosaltres hauríem d'explicar que:

- L'any 2000 el Parlament va redactar un nou estatut, que es va negociar amb el *Gobierno* de Madrid abans d'aprovar-lo al Parlament, que va ser retallat al *Congreso* i que un cop votat va ser trinxat pel Tribunal Constitucional –a petició del Partido Popular que (diu que) va recollir 4.000.000 signatures contra l'estatut, demanant "écheme aquí una firmita contra los catalanes"– en una sentència política que molts constitucionalistes, i fins i tot redactors de la Constitució, consideren que trencà el pacte constitucional.
- El 20-04-2016 el President Puigdemont lliurà una [llista de reclamacions d'incompliments](#) de 46 punts que no ha estat ni contestada, que suposen més de 10.000 M€ de deute.
- El *Gobierno* ha incomplert [trenta-quatre sentències del Tribunal Constitucional](#) espanyol favorables a Catalunya.
- La pràctica totalitat de les lleis del Parlament dels últims anys han estat impugnades pel *Gobierno central*, fins i tot aquelles que el seu partit ha votat positivament al Parlament. Hi ha més de [20 lleis anul·lades](#) i unes altres [suspeses cautelament i pendants de resolució](#) fa anys.
- Tenim un president i tres consellers multats i inhabilitats per fer una "consulta" no vinculant.
- Tenim dos presidents d'associacions socials, pacifistes, tancats a presó acusats de delictes violents, quan hi ha

proves en vídeo que demostren just el contrari.

- Tenim consellers a presó i a l'exili acusats de fer una Declaració que es va deixar en suspens, i una Proclamació que no es va convertir en paper, i que són delictes imaginaris, i per tant són presos i exiliats polítics.

- Tenim quatre membres de la Mesa del Parlament amb ordres de presó (amb fiança) per haver permès que el Parlament opinés i votes sobre la independència.

- Els mal anomenats "constitucionalistes" han fet un desenvolupament de l'article 155 totalment il·legal, que curiosament coincideix amb el redactat que va proposar el líder franquista Manuel Fraga a l'hora de redactar la *Constitución* i no va ser acceptat. Una llei "normal" no pot contradir una llei "orgànica" com l'Estatut, és per tant inconstitucional.

- Tota la justícia espanyola funciona al gust del Partit Popular, és rapidíssima quan ells volen i en canvi triga anys a resoldre els contenciosos plantejats pel Parlament català o les causes de corrupció del mateix Partit Popular, on fins i tot es [canvien fiscals o jutges, o desapareixen les proves](#) del jutjat.

- Els polítics espanyols no emeten opinions polítiques, sinó que intoxiquen i enverinen contínuament qualsevol problema envers Catalunya, per exemple afirmant que la consulta de l'1-0 era anticonstitucional, quan només estava suspesa la Llei, i el TC no va prohibir el referèndum fins al dia 18 d'octubre, dies després de la data. És inversemblant que la justícia espanyola presenti càrrecs sobre un fet ocorregut 18 dies abans que fos declarat il·legal.

- El Partit Popular utilitza contínuament les tècniques de manipulació informativa desenvolupades per Goebbels. Al mateix temps estan utilitzant la policia i el lumpen d'ultradreta com a infanteria repressiva. En cap cas ha reconegut l'extralimitació policial, ni tampoc ha condemnat les accions de la ultradreta a la qual acull a les seves manifestacions.

A més d'aquest problema comunicatiu amb Europa envers les lleis espanyoles, no ens hem adonat que hem creat dues noves batalles dintre Europa, i que nosaltres no les podem resoldre. A Europa diuen que la independència catalana crearia un perillós precedent per a altres territoris, però això és fals perquè cap altre territori tindrà la potència del tema català. No, no és aquest el tema.

El tema és que hem despertat la confrontació de l'Europa dels ciutadans, tal com va ser creada, i l'Europa actual de les corporacions, de les quals n'és digne representant el Sr. Juncker. I també hem despertat el conflicte entre els països petits perifèrics i Anglaterra contra els quatre estats (falses nacions artificials) centrals, que els permet amb el seu pes demogràfic imposar els seus postulats corporativistes a la resta.

Ara venen eleccions, les guanyarem i tornarem a estar on érem el 30 de setembre, amb molta sort, si s'aconsegueix que les causes contra el Govern i Parlament quedin anul·lades cosa que dubto sigui ràpid.

Però a tot això s'ha de cercar un camí que permeti salvar la cara als espanyols i alhora ens permeti aconseguir els nostres objectius. Europa ens ha indicat el camí, que sigui "respectant les Constitucions". No és impossible.

Com molt bé deia el relator de l'ONU Alfred de Zayas, els problemes no es solucionen si no vas a l'origen, i l'origen dels nostres problemes són al Tractat d'Utrecht del qual el Decret de Nova Planta només és el seu fill bord. Article XIII: "... els habitants del Principat de Catalunya... conservin il·lesos i intactes els seus antics privilegis...".

Recentment el Tribunal Constitucional ha donat per bo el Tractat de Nova Planta de València, entenen aleshores que els TNP formen part del marc jurídic espanyol i inspiren la *Constitución*.

El Decret de Nova Planta del Principat de Catalunya, després dels articles que modifiquen l'Audiència i el nombre de regidors de cada vila, mana "se observen las Constituciones de Cataluña, que son establecidas de nuevo por este Decreto".

Hem de tenir en compte també que la Disposició addicional primera de la *Constitución* Espanyola afirma "respectar els drets històrics de les comunitats forals" que per descomptat inclou Catalunya, tal com afirmava fa anys un dels redactors de la *Constitución*, Miguel Herrero. Aquesta hauria de ser la proposta Constitucional que ens demana Europa. Segons Herrero, el topall constitucional de cada comunitat autònoma espanyola són [els seus drets històrics](#), en el nostre cas les Constitucions Catalanes de 1702-1706.

Qui es pot negar a què se'ns respectin els Drets Històrics com a Navarra? Quin demòcrata es pot negar a què se'ns retorni el que se'ns va prendre gràcies a les armes franceses aprofitant el desarmament català posterior?

Aquesta sortida d'emergència evidentment hauria d'estar imposada per Europa, i així el PP-PSOE podria explicar al seu mercat electoral el que li plagués. Un cop aconseguit aquest acord, el Parlament Català podria declarar la plena vigència de les Constitucions Catalanes, fer les necessàries lleis d'esmena per a modernitzar-les, i a partir d'aquí oblidar-nos de les lleis del *Congreso* de Madrid, i fer-ho legalment, i amics per sempre.

Ja no tindríem Estatut, sinó Constitucions Catalanes, i per tant seríem *de facto* un estat independent, i els espanyols podrien seguir creient el que volguessin, com ho creuen respecte a 1480-1714. Quan ja tinguéssim traspassades legalment i constitucionalment totes les competències, o sigui, quan aturats i jubilats cobrin cada mes de la Generalitat i no d'Espanya, ja explicarem que fa temps que som independents.

En definitiva els constitucionalistes i unionistes som nosaltres. Nosaltres sí que respectàvem i hem respectat les Constitucions, mentre ells fa 303 anys que no ho fan. I també som unionistes, perquè volem la unió de tota la nació catalana, cosa que recuperant primer les Constitucions Catalanes al Principat seria més senzill. Només amb Constitucions Catalanes recuperades podem reclamar l'anul·lació del Tractat dels Pirineus, recuperar la franja o salvaguardar els drets de valencians i balears.

La recuperació de les Constitucions Catalanes seria el *win-win* constitucional que ens reclama Europa, i que no serveix de precedent per a cap altre territori europeu.